

θίσταται ἄργον τὸ βασιλικὸν καθήκον τῆς ἀρνησιχυρίας τῶν κατὰ τὴν γνώμην τοῦ βασιλέως ὑπὸ μὴ ἀληθοῦς πλειονοψηφίας τῆς βουλῆς ψηφίζομένων. Ἐν τῇ δευτέρᾳ εἰς τὴν ἔννομον, εἰρηνικὴν καὶ ἀκίνδυνον ἔμμεσον κρίσιν τοῦ λαοῦ, τὴν διὰ τοῦ βασιλέως συνταγματικῶς προκαλουμένην, ὑποκαθίσταται ἡ ἐκνομος καὶ ἐπικίνδυνος ἄμεσος αὐτοῦ ἐμφάνισις ἐν πάσῃ στιγμῇ, ἥτις θὰ κατήργει οὕτω τὸ ἀντιπροσωπικὸν πολίτευμα καὶ μετ' αὐτοῦ πάσας τὰς ἐξ αὐτοῦ πηγάζουσας ἐξουσίας.

Τὸ λίαν ἐπικαίρως ἐπελθὼν τοῦτο γεγονός ἀπαλλάττει ἡμᾶς τῆς ἀνάγκης πλειόνων ἐξηγήσεων. Ἴσως, ἐπειδὴ τὸ ζήτημα εἶνε τὸ ζωτικώτατον τῆς συνταγματικῆς πολιτείας ζήτημα, παντάχῳ μὲν καὶ πάντοτε, παρ' ἡμῖν δὲ ἰδίως ἐν τῇ παρούσῃ κρίσει στιγμῇ, ἴσως ἐπανέλθωμεν εἰς ἐξέτασιν αὐτοῦ καὶ ὑπὸ ἑτέρας ἐπόψεως. Ἀλλ' ἤδη εὐχόμεθα ἐγκαρδίως νὰ κατανοηθῇ ἡ πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν πάντων ἐμφανιζομένη σοβαρὰ καὶ ἀπειλητικὴ ἀλήθεια, καὶ νὰ ἴδωμεν τὴν βασιλείαν διατηροῦσαν καὶ ἐμπεδοῦσαν τὴν πρὸς αὐτὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ λαοῦ, ἥς ἄνευ ὁ συνταγματικὸς βασιλεὺς δὲν βασιλεύει.

Καμτσάκι.

Η ΙΑΤΡΙΚΗ ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΕΝΤΟΣ ΤΩΝ ΦΙΑΛΩΝ ΤΟΥ Κ. ΟΛΥΜΠΙΟΥ

Μὴ ἀπορῆτε. Εἶναι ἀλήθεια ψηλαφητή!

Ἡ κλασικὴ τῶν Ἀθηνῶν χώρα, ἐκτὸς τῶν ποικίλων παρδόξων, ἐφ' οἷς σεμνύνεται, ἐκτὸς τῆς ἀναγώγου ἀγέλης τοῦ βουλευτηρίου, τῆς εὐφλογίας, τοῦ κονιορτοῦ, τῶν λωποδυτῶν καὶ τῶν πρωτοτύπων δημάρχων τῆς, ἔχει νὰ ἐπιδείξῃ καὶ τὸ καταπληκτικὸν καὶ μέγιστον τοῦτο θαῦμα, ὅτι κατέχει τὸ μονοπώλιον τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, εἰς τὸ φαρμακεμπορεῖον τοῦ κ. Ὀλυμπίου.

Ἡ φθίσις, ἡ ἀρθρίτις, αἱ γαστραλγίαι, ἡ τριχόρροια, αἱ ρυτίδες τοῦ γήρατος, αἱ δερμικαὶ νόσοι, τὰ νοσήματα τοῦ θώρακος, ἅπαν ἐν γένει τὸ σύστημα τῆς παθολογίας, εὗρηται ἐγκλειστον εἰς τὰ ἐρμάρια, τὰ φιαλίδια, τὰ κύττα καὶ τὰ ἀγγεῖα τοῦ φαρμακεμπορίου τοῦ κ. Ὀλυμπίου.

Ὁ κ. Ὀλύμπιος κατέχει τὴν κλεῖδα τοῦ μυστηρίου ὅλων τῶν ἱατρικῶν θαυμάτων.

Δὲν ὑπάρχει νόσος καὶ μαλακεία, ἐνώπιον τῆς ὁποίας ἡ ἐπιστήμη σταματᾷ ἀμφιβάλλουσα καὶ ἀπελπισ ἐνίοτε, καὶ κατὰ τῆς ὁποίας δὲν ἐπινοεῖ ἀλάθητον καὶ ἀποτελεσματικὸν φάρμακον ἢ ἐξειδικασμένη ἐπιτηδεύει τοῦ κ. Ὀλυμπίου.

* *

Πάσχετε αἴφνης ἐκ δυσπεψίας, ἢ ἐκ φλογώσεως τοῦ στομάχου, ἐκ γαστρίτιδων ἢ ἡμικρανίας.

Καταφεύγετε εἰς τοὺς διαπρεπεστέρους ἱατροὺς, ὑποβάλεσθε εἰς αὐστηρὰν θεραπείαν καὶ αὐστηροτέραν διαίταν. Τίποτε.

Ἀπελπίζεσθε ἐπὶ τέλους, καὶ βλασφημεῖτε κατὰ τῆς ἀτελείας τῆς ἱατρικῆς ἐπιστήμης, ὅτε αἴφνης λαμβάνετε τυχαίως ἀνὰ χεῖρας οἰανδήποτε ἐφημερίδα, καὶ αἴφνης εἰς τὰ πάρεργα αὐτῆς ἀνακαλύπτετε, ὦ θαῦμα, θαυμάτων! ὅτι τὸ καταβιβρώσκον ὑμᾶς νόσημα, καθ' οὗ ἀπέβησαν μάταια ἀλλεπάλληλα ἱατρικὰ συμβούλια, ἔχει ὡς ἀντίδοτον αὐτοῦ ἐξαφανιστικὸν τὸ Elixir de pepsine, ὅπερ εὑρεται μόνον ἐν τῇ κεντρικῇ φαρμακαποθήκῃ τοῦ κ. Ὀλυμπίου.

Καὶ τρέχετε κατεσπευσμένοι καὶ ἀσθμαίνοντες εἰς τοῦ θαυματοποιοῦ, ἐκκενοῦντες τὰ τελευταῖα λείψανα τοῦ θυλακίου σας ἐνώπιον τοῦ μυστηριώδους φαρμάκου του.

* *

Ἀλλὰ μόνον τὸ θαῦμα τοῦτο;

Διήλθετε ἐπὶ τῇ ὑποθέσει τὸ ἀκμαιοτέρων ἔαρ τοῦ βίου σας εἰς ἡδονὰς ἀκολάστους, καὶ ὑπὸ τῶν ἀνώνμων ἐκείνων τῆς νεότητος ἀμαρτιῶν παρελύθη τὸ νευρικὸν σύστημα, αἱ πρῶται ρυτίδες αὐλακοῦσι τὸ πρόσωπον, καὶ σεῖς, ἀπόμαχοι πλέον τῆς ζωῆς, θρηνεῖτε τὸν ἀπολεσθέντα παράδεισον τῶν ἀπηγορευμένων καρπῶν...

Ἀλλ' αἴφνης αἱ ἐφημερίδες διασαλπίζουν ὅτι ἡ ἐπινοητικότης τοῦ κ. Ὀλυμπίου ἀνεκάλυψε τεράστιον κατὰ τοῦ γήρατος φάρμακον, εἰδικὴν σκευασίαν, δι' ἧς κάμνετε μερικὰς ἐντρίβας καὶ εἶτα, ὦ τοῦ παραδόξου θαύματος, μεταμορφώσθε ὡς ὁ Φάουστ, εἰς δροσερὸν καὶ πλήρη νεύρων καὶ χυμῶν νεανίαν.

Καὶ μαζὶ σας σπεύδουσι νὰ ἐπωφεληθῶσι τοῦ θαυματοποιοῦ φαρμάκου πάντες οἱ ἀπρηχαιωμένοι λέοντες τῆς πρωτευούσης, οἱ φέροντες διηνεκῇ Δεκέμβριον ἐπὶ τῆς κόμης καὶ καταδικασθέντες ὑπὸ τῶν ρυτίδων εἰς κατὰστασιν ἀπαγορεύσεως...

Καὶ ἐν τῇ μεταξὺ ἐνθὺ τὸ κατεσκληρὸς γῆρας, ὑπὸ τὴν θεραπείαν τῶν μοναδικῶν σκευασίων τοῦ κ. Ὀλυμπίου ζητεῖ νὰ ἐπανεύρῃ τὴν πρώτην δρόσον καὶ εὐωδίαν τῆς ζωῆς, αἱ φιάλαι τοῦ φαρμάκων ἐξαντλοῦνται, μεταβαλλομένων εἰς ἀργύριον, καὶ ἰδοὺ καὶ ἡ θεωρία τῶν ἀλχημικῶν περὶ τοῦ λίθου, πραγματοποιομένη δι' ἄλλης πρακτικωτέρας καὶ λογικωτέρας μεθόδου.

* *

Ἐξανθήματα, ἡ στίγματα, ἡ ἄλλο τι ἐπιδερμικὸν ἐξόγκωμα ἀσχυμίζουσι τὸ γλυκὺ τοῦ προσώπου χρῶμα καὶ τὴν ροδίνην βαφὴν τῶν παρειῶν πολλῶν δεσποινίδων, ἐγγάμων, ἢ ἐν ἐνεργείᾳ ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον;

Τὰ ἀρώματα, τὰ μῦρα, τὰ γαλακτώματα τοῦ κομμωτηρίου δὲν ἐπιφέρουσι τὴν λείανσιν καὶ τὴν λέπτυνσιν τοῦ δέρματος;

Ἡ πίπτουσι αἱ τρίχες τῆς κόμης καὶ κινδυνεύουσι ν' ἀραιωθῶσι ὡς τὰ 27 τάγματα τοῦ πεζικοῦ τοῦ κ. Τρικούπη;

Κ' ἐνθὺ ἡ φαιδρότης τῶν ἀβρῶν παρθένων μεταπίπτει εἰς μελαγχολίαν, ἢ δὲ πανοπλία τῶν ἐγγάμων ἀπόλλυσι τὸ ἀσφαλέστερον ὅπλων ἐν ταῖς ὑπερορίοις αὐτῶν κατακτήσεις, αἴφνης ἰδοὺ ὁ κ. Ὀλύμπιος ἀνακαλύπτει τὸ Μέλωσον, διάσημον ἐπανορθωτικὸν τῶν τριχῶν, καὶ γίνεσθαι ἐφοδος κατὰ τῆς σχετικῆς φιλοστοιχίας τοῦ φαρμακεμπορείου του, ἐξαντλεῖται ἡ παραγγεληθεῖσα ποσότης, καὶ νέα φαρμακευτικὰ μηχανήματα εἰς ἐνέργειαν.

* *

Τρεῖς μῆνες τοῦλάχιστον ὑπελογίσθησαν ὅτι ἀπαιτοῦνται

πρὸς ἐκδήλωσιν τῆς ἐπενεργείας ἐκάστης εἰδικῆς σκευασίας, ἥτις ἐν τούτοις κατὰ τὸ χρονικὸν αὐτὸ διάστημα ἐξαντλεῖται ὑπὸ τῶν πελατῶν, οὓς ὁδηγοῦσι καθ' ἐκάστην νέαν φαρμακευτικὴν ἀνακάλυψιν ἀθρόους αἱ καταπληκτικαὶ ἐν ταῖς ἐφημερίσιν ἀγγελίαι.

Ἐν τιαύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Ὀλύμπιος ἐποίησε τεραστίας κenoτομίας ἐν τῇ ἱατρικῇ ἐπιστήμῃ ὑπὸ τὴν ἐποψιν τῆς θεραπευτικῆς, καὶ δὲν βλέπομεν τίς ἡ ἀνάγκη νὰ ὑφίσταται πλέον ἐν τῷ πανεπιστημίῳ ἡ Σχολὴ καὶ αἱ ἐδραὶ αὐτῆς, καὶ νὰ καταδαπανῶνται τόσα ποσά, ἀφοῦ ἡ θαυματοποιία τοῦ κ. Ὀλυμπίου γνωρίζει τὸ μυστήριον τῆς ἀλανθάστου θεραπείας πάντων ἐν γένει τῶν γνωστῶν καὶ ἀγνώστων νοσημάτων.

Εἶναι λοιπὸν ἢ δὲν εἶναι εὐεργέτης καὶ σωτὴρ τῆς ἀνθρωπότητος ὁ κ. Ὀλύμπιος;

Καὶ τότε διατί ἡ κυβέρνησις δὲν ἀναλαμβάνει ὑπὸ τὴν ἐαυτῆς προστασίαν τὰ θαυματοουργήματα τοῦ κ. Ὀλυμπίου διὰ γενναίων ἐπιχορηγήσεων, ἐνισχύουσα τὸ σωτήριον ἔργον τοῦ νέου τούτου Μεσσίας τῶν πασχόντων;

* *

Ἄλλ' ὁ κ. Ὀλύμπιος ἀφοῦ κέκτηται τὴν υπεράνθρωπον δύναμιν νὰ ἐφευρίσκη καὶ ἴδιον φάρμακον κατὰ πάσης νόσου, δὲν νομίζει ἄρα γε ὅτι θέλει πράξει τὴν μεγαλητέραν εὐεργεσίαν, ἐπινοῶν καὶ κανὲν ἱαματικὸν κατὰ τῆς ἀγυρτείας καὶ τῆς πλεονεξίας, ἥτις μαστίζει μετὰ τῶν ἄλλων πληγῶν τοῦ Φαραῶ, τὴν ἀβδθηρικὴν πρωτεύουσαν τοῦ ἑλληνικοῦ βασιλείου;

Βλάξ.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ὁ κ. Ἀνδρέας Ρηγόπουλος, βουλευτὴς Πατρῶν, ἔγινε καταγέλαστος. Εἰς τρεῖς τῶρα ἐκδόσεις λέγει καθαρῶς διαφορετικὰ πράγματα περὶ τῶν λόγων οὓς ἀντήλλαξε μετὰ τὸν βασιλέα. Ἡ τόσον ἐξάλισθη, ὥπως οἱ προφῆται ὅταν ἐβλεπον τὸν Θεόν, διότι ἦλθε μούτρο με μούτρο μετὰ τὸν βασιλέα, καὶ ἐτηλεγράφησε καὶ ἔγραψε καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ γράφῃ ἄλλ' ἄντ' ἄλλων, ἢ ἐξ ὑπερβολικοῦ ζήλου πρὸς τὸν ἡγέτην του παρήλλαξεν ἐξεπίτηδες τὰ ἀνταλλαγέντα καὶ εἶχε δίκαιον ἡ «Ὠρα» νὰ τὰ κηρύξῃ ψεῦδη. Νοστιμώτατος ὅμως εἶνε εἰς τὴν τρίτην ἐκδοσίν του, τὴν σημερινὴν ἐν τῇ «Πρωτῇ». Τὴν περίφημον φράσιν τοῦ Βασιλέως: ἂν ἦσαν ὅλοι παρόντες, θὰ κατεψηφίζοντο τὰ νομοσχέδια, δὲν τὴν εἶπεν ὁ Βασιλεὺς κατὰ τὴν τρίτην ρηγοπουλικὴν ἐκδοσιν, ἀλλὰ τὴν συνεξεφράσθη μετὰ τοῦ κ. Ρηγόπουλου ὥστε αὐτὸς τὴν ἔλεγε καὶ ὁ βασιλεὺς τὴν ἐσυλλάβιζε. Τί γινέτο! Κατὰ τὰ ἄλλα ὅμως ὁ κ. Ρηγόπουλος ὁμολογεῖ: «ὅτι ὁ Βασιλεὺς οὔτε κατὰ τοῦ ὑπουργείου τῷ ἐξέφρασε δυσπιστίαν οὔτε ἀπαρέσκειαν κατὰ τῶν ἐπιβληθέντων φέρων». Καὶ τίνα λοιπὸν ἄλλην ἐννοίαν εἶχε τὸ πρὸς τοὺς Πατρινοὺς τηλεγράφημά του εἰμὴ ταύτην καὶ μόνον; Ὡστε ὁ κ. Ρηγόπουλος ἐννοοῦσε νὰ ἀπατήσῃ τοὺς συμπολίτας του καὶ νὰ τοὺς ἀπατήσῃ διὰ νὰ τοὺς βγαλῇ ἀπὸ τὴν ἀπάτην μετὰ δύο ἡμέρας διότι ὁ κ. Ρηγόπουλος ἄνθρωπος καλοκάγαθος, δὲν ἀντέχει εἰς τὸ κακὸν ἐπὶ πολὺ. Ἄλλοτε οἱ Πατρινοὶ —τοὺς συμβουλευόμεν— ἂν θέλουνε νὰ ποῦνε τίποτα τοῦ Βασιλέως, νὰ ἐκλέγουν ἓνα μάγειρα, ἓνα ταβερναῖον, ἓνα γαρσόνι τοῦ ξενοδοχείου, ἓνα λούστρον ἐπὶ τέλους καὶ νὰ ἦνε βέβαιον ὅτι θὰ κάμῃ τὴν δουλειά τους πολὺ καλλίτετα ἀπὸ τὸν κ. Ρηγόπουλον.

31 ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

31

Ο ΛΥΚΟΓΙΑΝΝΗΣ

(Συνέχ. ἰδ. ἀριθ. 453)

— Διάβολε, διάβολε εἶπε καὶ αὐθις ὁ εἰρηνodίκης.

Καὶ ἐξ ἰδυτροπίας συνήθους αὐτῷ ἀναμριδῶς ἐθλίψε τὴν ἄκραν τῆς ρίνος του, προσπαθῶν νὰ τὴν ἐπεκτείνῃ ὥς νὰ ἤθελε νὰ εἴπῃ: Δὲν εἶσαι ἀρκούντως μικρὰ ὥστε νὰ μπορῇς νὰ μαντεύσῃς τί ἔγινε ἐδῶ τὴν χθρσινὴν νύκτα.

Ἀῖφνης ἡ Γερτρούδη ἐκραύγασεν.

— Νὰ ὁ λοχαγός!

Καὶ ὄντως, ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν ὅστις ἀνήγγειλεν ἀπουσίαν τεσσαράκοντα ὁκτῶ ὥρων, ἐφθασε πολὺ ἐνωρίτερον παρ' ὅσον εἶχε προβλέψει. Παρέστη ἐν τῇ συναθροίσει τῶν ἐλευθέρων σκοπευτῶν, ἀλλὰ δὲν κατώρθωσε νὰ ἰδῇ τὸν νομάρχην, ἐπεὶδὴ ἦτο πολὺ ἀπησχολημένος.

Ἐσπευσε λοιπὸν ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν ν' ἀπέλθῃ ἐξ Ἐπι-
νάλ ἵνα εὐρεθῇ τὸ ταχύτερον παρὰ τῇ πολυριθμῇ Ἰωάννα

του. Φεῦ! οὐδὲ καὶν ὑπέθετεν ὁποία ἐκπληξίς τὸν ἀνέμενεν, ὁποία καταστροφή. Ὁ γενναῖος ἀνὴρ προσεβλήθη οἰονεὶ ὑπὸ ἀποπληξίας, καταληφθεὶς ὑπὸ τρομερᾶς καὶ ἀπεριγράφτου θλίψεως. Ἡ τρομερὰ αὕτη προσβολὴ ἡδύνατο νὰ τὸν φρονέσῃ, ἀλλ' ἔμεινεν ὀρθὸς μετὰ ξηρὸς τοὺς ὀφθαλμοὺς, τρέμοντα τὰ μέλη, ὠχρὸς, εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκαλῇ ῥίγος ὑποκώφως καὶ παραφόρως λυσσῶν.

Ἐφ' ἱκανὸν ὅλοι ἐμειναν σιωπηλοὶ καὶ ἔσταντο μετὰ σεβασμοῦ ἐνώπιον τῆς ἀπείρου ταύτης θλίψεως· εἶτα, κρίνων κατάλληλον τὴν στιγμήν ὁ εἰρηνodίκης τῷ ἐπέδωκε τὴν ἐπιστολὴν τῆς θυγατρὸς του. Διὰ πυρετωδῶν κινήσεων ἀποσφραγίσας ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν τὴν ἐπιστολὴν ἀνέγνω αὐτήν. Πάραυτα οἱ ὀφθαλμοὶ του ἐμεγεθύνθησαν καὶ αἱ κόραι αὐτῶν ἐξωγκώθησαν, ὥσει ἐμελλον νὰ ἐξέλθωσι τῆς κόγχης· ἐξέβαλε κραυγὴν βραχνὴν καὶ κατέπεσεν ἐπὶ τινος ἐδρας ἀναίσθητος.

— Ἐπιτρέπεται νὰ τὴν ἀναγνώσωμεν; ἠρώτησε.

Τοῦ Ἰακώβου Βαιγιάν νεύσαντος καταφατικῶς, ὁ εἰρηνodίκης ἀνέγνω αὐτὴν μεγαλοφώνως Ἐπιφώνησις ἐκπληξέως, κραυγὴ ὁδύνης συγχρόνως ἐξέφυγεν ἀπὸ τὰ στήθη ὅλων.

Ὁ Ἰάκωβος Βαιγιάν, ὁ εἰρηνodίκης καὶ οἱ λοιποὶ, τὰ πάντα τέλος εἶχον ἐννοήσει.

— Ὁ ἄθλιος, ὁ ἄτιμος! ἐπεφώνησεν ὁ Ἰάκωβος, ἰδοὺ ἡ εὐγνωμοσύνη του πρὸς τοὺς εὐεργέτας του! . . . Αὐτὸς ἔγινε αἰτία ν' ἀποθάνῃ αὐτὴ ἡ προσφιλὴς μοῖ. Αἰκατερίνη, καὶ σὴ-